

[Oluf Johansen.]

Efterspørgsel, Omsætning og Priser for danske Kornprodukter, og i Regeringspartierne erkender man, at forskellige Grunde taler for, at det med denne store Høst i Behold vil være naturligt, at vi bruger mest muligt af dette Forraad til vort eget Behov, med andre Ord, at man gennemfører den foreslaaede Lov, der tager Sigte paa, at vi skal bruge vort eget danske Rug- og Hvedemel til Brødproduktionen. Jeg synes, at det Forslag, som Ministeren har fremsat, tilsigter en hensigtsmæssig Ordning. Hvad Indmalingsprocenten angaar, er det vanskeligt at skønne over denne, men den er jo fastslaaet paa Grundlag af Forhandlinger og Undersøgelser, som den højtærede Minister har foretaget. Den hviler altsaa paa et Skøn, og vi fra vor Side mener, at man i dette Skøn har fundet det rigtige, og vi kan tiltræde Forslaget herom.

Lovforslaget begrundes jo ikke blot ved den store Beholdning af Korn, vi har bragt i Lade, men Baggrunden for Diskussionen er særlig det Prisfald, som den store Høst naturligvis maatte medføre. Vi fra vor Side erkender, at Baggrunden for det Forlig, som blev truffet inden for Landbrugsorganisationerne om de to Stridsspørgsmaal, der dengang var fremme, og som Rigsdagen gav sin Tilslutning ved at vedtage de to Forslag om Kornordning og Svineregulering — at Baggrunden for den Overenskomst, som blev truffet i sidste Samling, var, at man regnede med at skulle have en Kornpris, der laa omkring ved de i Kornloven fastsatte Takster, og vi erkender, at for at opnaa dette maa man træffe de rimelige Foranstaltninger, som kan være paakrævede. Gennemførelsen af saadanne vil vi støtte, og vi tror, at det foreliggende Forslags Gennemførelse vil virke til at naa dette Maal.

Saaledes som Korndiskussionen er ført paa Rigsdagen, maa jeg erkende, at det er Det konservative Folkeparti og Det frie Folkeparti, der i dette Spørgsmaal saa afgjort har været de førende. Jeg har lagt Mærke til, at Venstre under Sagens Behandling har været mere tilbageholdende — ikke mindst i dette høje Ting gennem de Udtalelser, Venstres ærede Ordfører fremførte. Men nægtes kan det ikke, at Venstres Stilling, som det fremgik af Forhandlingerne i Folketinget, blev noget mærkværdig. Selv stillede Partiet ikke Forslag, men Debatten endte med, at Venstres Ordfører forhandlede med Kommunisternes Ordfører om Muligheden af at ændre hans Forslag, halvere det; saa kunde Venstre tiltræde Kommunisternes

Forslag. Desuden viste Afstemningen, at Venstre stemte baade for Det konservative Folkepartis Forslag, for Det frie Folkepartis Forslag og for Regeringens Forslag, og kunde de have opnaaet tilstrækkelig Imødekommenhed fra Kommunisternes Side, kunde de altsaa ogsaa have stemt for Kommunisternes Forslag. Jeg betragter det som en Imødekommenhed saa stor, at jeg vanskeligt kan se, hvad den vil føre til for Partiet i Fremtiden.

Men som jeg sagde, er det væsentlig det konservative Parti, som har taget Førerskabet, og gjort det paa den Maade, at de ønsker en Forhøjelse paa 2 Kr. af Kornlovens Priser for de forskellige Kornsorter. Nu ønsker jeg at gøre opmærksom paa, at Kornlovens Priser jo hverken maa opfattes som Maksimaltakster eller som Minimaltakster, men at de er Taksthøjder, hvorefter Afgift for Indførsel indtræder eller bortfalder, efter som man ved op- eller nedadgaende Priser naar disse Takster. En Forhøjelse af disse Priser vilde, hvis man skulde tro de Konservatives Udtalelser om, at Kornloven paa dens nuværende Grundlag ikke kan sikre de i Loven anførte Priser, i Virkeligheden kun betyde en Skueret, thi kan Kornlovens Priser ikke naas paa det bestaaende Grundlag og med de af Ministeren foreslaaede Ændringer, kan saa meget mindre de af Det konservative Folkeparti opstillede Højestetakster naas.

Jeg forstaar det Ønske, som de to Partier har fremsat om Udvalgsbehandling, saadan — den ærede konservative Ordfører sagde det klart —, at man gennem denne ogsaa har til Hensigt at søge gennemført en Forhøjelse af de nævnte Priser. Det forekommer mig imidlertid, at naar en Overenskomst er truffet om disse Spørgsmaal, maa man anerkende denne og anerkende Kornlovens Priser. Jeg synes, at de Konservatives Synspunkter her giver Udtryk for nogen Graadighed. De gaar ud paa, at man paa et Tidspunkt, da vi har bragt den største Høst i Lade, som det danske Landbrug nogen Sinde har haft, skulde gennemføre ekstraordinære Foranstaltninger med Statens Støtte. Jeg erkender, at Statsstøtte til dansk Landbrug har været nødvendig over for Krisevanskeligheder, over for Sandflugtsspørgsmaalet og over for Misvæksten forrige Aar, da man maatte give Støtte til Saasød. Dette var rigtigt og paakrævet, men derfra og til at gennemføre en Lovgivning, hvorefter Staten skulde yde Støtte paa et Tidspunkt, hvor man har bragt i Lade den største Høst, dansk Landbrug nogen Sinde har haft, og